

Možda je deda Marko već negde pomenut u mojim pričama, ali nije naodmet podsetiti ga se u priči posvećenoj samo njemu i njegovom poslu. Mislim da je Starčevo jedino selo koje je još u ono doba imalo školovanog vrtlara za uređenje parkova i zelenih površina. Nije to bila škola na nivou današnjeg obrazova nja, ali je bila za to vreme dovoljna da čovek stekne znanja i veštine u oblikovanju parkovnih površina, što ne uključuje samo uzgoj i negu biljaka nego i elemente parkovne arhitekture. Deda Marko Mesert kako sam ga ja zapamtio, naočit, crnomanjast čovek s gustim obrvama, krupnog i malo hrapavog glasa i dosta glasan u govoru. Porodičan čovek, bio je oženjen Anom rođ. Rajković. Osim sina Tome imao je i kćer Maru udatu Stefanov - Mačkonj. Iako Nemač poreklom, nije doživio sudbinu ostalih Donauschnjaba jer je bio oženjen Hrvaticom, ali je nakon rata doživeo, da tako kažem, transformaciju. Društvo ga je uključilo u svoje redove i samim školovanjem i na kraju vratilo u Starčevo kao majstora za uređenje parkova i zelenih površina. Mesertovi su prvo živeli do rita i ne znam jeli to bila baš Mesertova kuća, a kasnije kad je baba Ana od Rajkovića dobila nasledstvo tj. plac u Petra Drapšina, napravili su tamo kuću i familija Mesert se ponovo našla na okupu. Kvadratni prostor u centru Starčeva omeđen ulicama Pančevački put, Ive Lole Ribara, Grobljanskom (Kestenova) i Matije Gupca, narušen izgradnjom Doma kulture, bio je u neku ruku oblikovan kao park, sa dijagonalnim stazama, a u sredini tih dijagonala bila je bunar tj. pumpa sa dobrom pitkom vodom. Malo sa strane prema ulici Ive Lole Ribara bila je i kapelica Sv. Ivana Nepomuka, no kip je od kad i ja pamtim, bespovratno negde izgubljen, a kasnije je i sama kapelica porušena. Dolaskom deda Marka Meserta za majstora održavanja parka i ostalih zelenih površina, park je polako dobivao sve prepoznatljiviji izgled. Ponovno su formirane staze i runde. Park je dobio na pojedinim delovima žičanu, a na nekim drvenu ogradu od letvica i betonskih stupova, postavljena su vrata od letvica sa federima i kapija nasuprot ulaza u crkvu. Zahvaljujući deda Marku, park je dobio i klupe i to one prave za parkove, a bile su postavljene uzduž staze prema pumpi, tamo gde su bili najstariji kestenovi i gde je bila debela hladovina. Iste takve su bile po četiri postavljene oko rundela. Uz ostale staze bile su klupe s betonskim ukopanim nosačima, a daske su se svake jeseni skinule i svakog proleća ih je deda Marko ponovo prefarbao i postavio. Staze su bile posute troskom, tako da nije bilo blata, niti je po stazama probijala trava. Deda Marko je strogo pazio da trava ne preraste na staze i često ga se moglo videti s motikom i grabuljicama kako uređuje svaku stazu. Bio je veliki zaljubljenik u cveće, tako da je park uvek bio prepun raznovrsnog i raznobojnog cveća. Nešto je sam uzgajao, a nešto je dobivao, pretpostavljam i od Gradskog zelenila. Bilo je tu raznobojnih ruža kao trajnog nasada, a među njima su se nadvisivale raznobojne kane, gladiole, georgine, salvije i još puno sitnog raznobojnog cveća. Pazio je deda Marko na svoje cvetne površine, a i na kompletan park. Nije bilo dozvoljeno gaziti po travi, da se trava ne povalja, s obzirom da se kosila kosom, jer u to doba nije bilo kosilica. Deda Marko je zabranio i vožnju biciklom kroz park, pa ako je slučajno neko i krenuo biciklom, začas se čula vika deda Marka, a skoro u svakom trenutku je bio u parku. S obzirom da je park bio oaza mira i mesto ugodnog boravka, imao je i svoje posetioce. Po danu su to najčešće bila školska deca, jer su oko parka bile razmeštene učionice, a redoviti gosti su bili deda Iva i baba Ida Perakovi. U večernjim satima posetioci su bili mladići i devojke koji su se hteli sakriti od znatiželjnih pogleda prolaznika i ukrasti koji poljubac. Zatvaranjem ulice Matije Gupca ispred crkve za promet, kao i formiranjem pijace i zatvaranje dela Grobljanske ulice, oграда na tim delovima parka izgubila je na važnosti, a narasla je i živa ograda, koju je deda Marko uredno šišao. Zaljubljenik u cveće i drveće, ostavio je neizbrisiv trag za sobom, a Starčevo prepoznatljivo po najuređenijem parku.